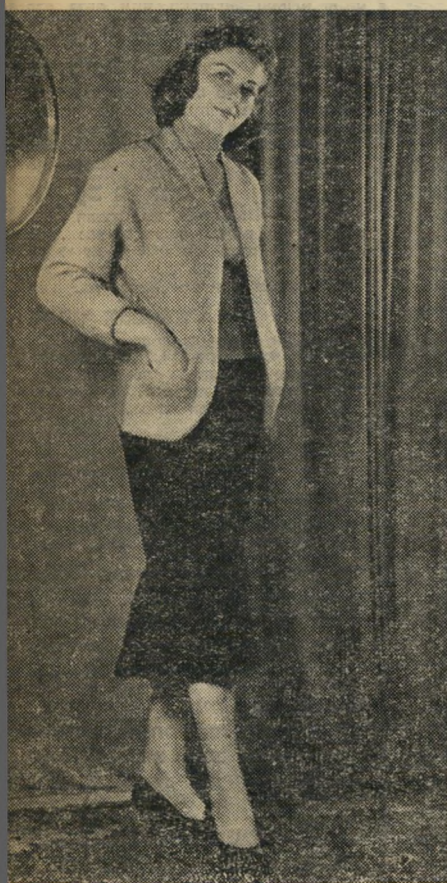

האפודה על זינה. אם כי האפודות אינן צמודות לגוף, אלא מונחות, השנה, עליו ברישול'מה, התאימה כל אפודה בדיוק לזינה, בין שהיתה זאת אפודה קלאסית שחורה (למעלה) ובין שהיתה זאת אפודה לא'קלסית בצבע האלמוג עם מחשוף עמוק וצווארון לבן, למשל. כל אלה התאימו לה ועוררו את התפעלותו של הקהל.

זיקט ארום, ארוך ועבה היה מסמר התצוגה. הוא עשוי בחיקוי לסריגת יד ומולבש על אפודה שחורה, חיקויי כזה מוסיף תמיד גוון ללבוש.

אפודה כתולה זאת איבדה את צווארונה הלבן, הניתן להסרה בשעת הרצון ולשימוש נוסף, כי אחרי הסרתו הפך צווארון הזה לכובע צמר אוסף שערות (למעלה).

הרבה יותר באיסיות בילה את שעות אחר הצהריים הקהל שכא לחזות בתצוגה, קפה, נגם עוגיות שוקולד, ניהל שיחות רעים, עקב, מדי פעם, אחר האפודות, ונערות הזוהר בקהל, כחמר רפפורט התלאיבית (במרכז, בחולצה המשובצת).

ת של הסתיו, המבשרות: ה קדימה

הנחבש ככומתת סנקיסטים ניר-זילנדיים ממל-
חמת העולם השנייה).

כומתת ניר-זילנרית

צלחת צרפתית

ינה הבלונדרית הציגה כובעי פעמון, שהזכירו כובעי שוודים מימי הביניים, כובעי פרוחה, שדמו לקלפק התורכי ושנשאו שמות ענייניים כנינוצ'קה ורספוטין וכובע טמבל רחב שוליים שנקרא גרוב, דוקא. אבל זה לא נורא. הוא גם לא דמה כלכך לכובע הטמבל הארצישראלי המקובל בגני הירק ובאיגוד פועלי הבניין.

אך האטרקציה הגדולה היתה מון-שרי (בצרפתית: יקירי) — צלחת העשויה פרוחה לבנה ומעליה יורדת רשת צעיף שחור-רה ליידי המילטון השחורה ורחבת השוליים, טוויטהארט (באנגלית: מתוקת) הלא ניתנת לתיאור. הוסיפו להתפעלות הגבירות, שאהבו כנראה את צליל השפות התרבותיות, שרק בעזרתן ניתן להעניק שמות ותוארים למדי-צגים החדישים והתרבותיים.

כי אצל גברת טרודה, בדיוק כמו במלון זן, היתה להתלהבות קנה-מידה אחד בלבד: מה שיקר יותר, יוצא-דופן יותר ומתקבל פחות על הדעת (ועל הכיס) של גערה ישראלית רגילה.

חלוקה ישראלית

אחרי הפל מתחלקת אוכלוסיית ישראלי, כידוע, לשתי שכבות יסוד. אלה החיים בין דן לאילת, ואלה המבלים בין דן לאכזיב. והאחרונים משתדלים להשפיע על מהלך החיים, בין דן לאילת, בכל כוח מיעוטם.

ואחד מההלכים היסודיים הוא מהלך הי-אופנה, שעה שאלפים נתכנסו לחג המים במשאבי-שדה, כמה אלפים אחרים לחגיגות יובל הרצליה (ראה רפורטז'ה ראשונה) נמ-צאו כמה עשרות שראו צורך חיוני בחגיגת יום הולדת אופנת 1956.

פחות רציני היה המצב בסוף ע כשהופיע העולם הזה ב,אולמות (שני חדרי מגורים בינוניים) ת טרודה כדי לראות את לילי שות את כובעי הסתיו והחורף. למיצע של הגברות-האורחות לא במיוחד ומעט הצעירות (ללא שהופיעו עשו את מיטבן לבלוט הראש. רובן הופיע (בחמש וחצי עם משקפי שמש וציפורני בהיר מפורכסות באדום קולני.

תיים עברו הכובעים שעוד אפשר הו לתאר על ראשה של צברית. ו דוקא להן התכוונה המציגה כפי שאפשר היה לצפות, בגר-יצה את שמות הדגמים כאילו בת אוקינזוה, המופיעה בבית התה אוגוסט, אפילו אם היו להם שמות נגיים כחברי (משהו הדומה לכובע אל-על (ברט קטיפה בצבע בורדו,

האופנה הראשון בפרנקפורט הגר-איות את תפקיון בכל תצוגה: מה האחרות צריכות ללבוש.